

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 9Cdo/118/2023                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 6119233080                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 26.11.2024                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Martin Holíč             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2024:6119233080.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu CarSys s.r.o., Bratislava, Na Krčoch č. 16, IČO: 47 188 880, zastúpeného advokátom JUDr. Emilom Molnárom, Záhradnícka ul. č. 9, Bratislava, proti žalovanému O. F., narodenému XX. I.L. XXXX, X., Š.P. A.. Č.. XXX, zastúpenému spoločnosťou TAX LAW, s.r.o., Malacky, Břeclavská ul. č. 3, IČO: 53 160 657, o zaplatenie 1.291,25 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 7C/84/2019, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. augusta 2022 sp. zn. 10Co/64/2022, takto

### rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. augusta 2022 sp. zn. 10Co/64/2022 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Malacky (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 7C/84/2019-221 z 10. februára 2022 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.291,25 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 686,06 eura od 26. 07. 2017 do zaplatenia, zo sumy 147,17 eura od 01. 08. 2017 do zaplatenia, zo sumy 153,79 eura od 22. 09. 2017 do zaplatenia, zo sumy 304,26 eura od 28. 10. 2017 do zaplatenia, sumu 40 eur ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

1.1. Súd prvej inštancie právne vec posúdil v súlade s ustanoveniami § 5 ods. 1, 2, § 7 ods. 1, 2 C. s. p., § 54c ods. 1, 4 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, § 303 Obchodného zákonníka a vecne tým, že nakoľko žalovaný nepoprel, že pôvodný predávajúci spoločnosť Inter Cars Slovenská republika vystavila voči kupujúcemu Stuckdekor Weber s.r.o. štyri faktúry za odobratý tovar a zároveň nepoprel, že mu na základe uvedených faktúr takýto tovar nebol dodaný ani nepreukázal, že by boli uvedené faktúry uhradené a zo zmluvy o postúpení mal preukázané, že pohľadávka pôvodného predávajúceho spoločnosti Inter Cars Slovenská republika s.r.o bola postúpená na žalobcu, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalovanú istinu s príslušenstvom. K námietke rozhodcovskej právomoci, ktorú žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu vzniesol na prvom pojednávaní vo veci uviedol, že bola vznesená včas, teda pri prvom úkone, ktorý žalovanému patrila a tým bola účasť na pojednávaní dňa

09. 11. 2021, nakoľko nemožno brať ako prvý úkon vo veci to, že žalovaný podával odvolanie voči rozsudku pre zmeškanie, nakoľko išlo o riešenie vydaného rozsudku pre zmeškanie, nie vyjadrovanie sa k meritu veci s tým, že aj keď doložka právomoci rozhodcovského súdu medzi stranami existuje, v dôsledku zmeny právnej úpravy má právomoc konať, keď iná rozhodcovská doložka nebola medzi stranami dojednaná, teda neexistuje rozhodcovský súd, ktorý by prejednal spor medzi sporovými stranami, a preto nemôže odoprieť prejednať vec medzi sporovými stranami, inak by išlo o porušenie zásady denegatio iustitiae, teda k odopretiu spravodlivosti, čo v žiadnom prípade nie je možné pripustiť. Poukázal

na to, že z čl. III Ubezpečenia pre predávajúceho v spojení s čl. VIII VOP vyplýva, že strany zmluvy o obchodnej spolupráci MA-OS-01-2016 (spoločnosť Inter Cars Slovenská republika s.r.o. a Stuckdekor Weber s.r.o.) si dohodli na riešenie sporov stály rozhodcovský súd, zriadený záujmovým združením právnických osôb Komora Rozhodcov z.z.p.o., keď táto rozhodcovská doložka bola dohodnutá dňa 07. 06. 2016, avšak k 01. 01. 2017 došlo k novele zákona č. 244/2002 Z. z. zákonom č. 125/2016 Z. z., v dôsledku ktorej nemôže uvedený dohodnutý rozhodcovský súd uskutočňovať rozhodcovské konania, keďže zriaďovateľ tohto súdu, Komora rozhodcov z.z.p.o. nespĺňa podmienky podľa zákona č. 244/2002 Z. z. účinného ku dňu 01. 01. 2017 a nakoľko sa do 31. 12. 2016 rozhodcovské konanie medzi stranami zmluvy (spoločnosťou Inter Cars Slovenská republika s.r.o. a Stuckdekor Weber s.r.o.) nezačalo (§ 54c ods. 4 zákona č. 244/2002 Z. z.), strany nie sú touto rozhodcovskou zmluvou viazané. Uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že medzi spoločnosťou Inter Cars Slovenská republika ako predávajúcim a spoločnosťou Stuckdekor Weber s.r.o. ako kupujúcim bola uzatvorená zmluva o obchodnej spolupráci MA-OS-01-2016 dňa 07. 06. 2016, keď v čase uzavretia tejto zmluvy bol jediným konateľom a spoločníkom Richard Weber, ktorý zmluvu podpisoval s tým, že z Ubezpečenia pre predávajúceho mal preukázané, že žalovaný ako konateľ u kupujúceho (spoločnosti Stuckdekor Weber s.r.o.) vyhlásil, že ak kupujúci nespĺni voči predávajúcemu akýkoľvek záväzok vyplývajúci zo Zmluvy alebo VOP, zodpovedná osoba ako fyzická osoba sa ho zaväzuje v celom rozsahu uspokojiť. Poukázal na čl. I. Ubezpečenia, v ktorom je špecifikovaný hlavný záväzok (zmluva o obchodnej spolupráci), a sú z neho zrejmé práva a povinnosti zmluvných strán (záväzok predávajúceho Inter Cars Slovenská republika s.r.o. dodať kupujúcemu tovar a záväzok kupujúceho Stuckdekor Weber s.r.o.), pričom v spojení so zmluvou a VOP je jednoznačne určené, kto je dlžník, veriteľ a kto je ručiteľ. Poukázal na skutočnosť, že v Ubezpečení je jednoznačne uvedená osoba žalovaného aj s funkciou, že je konateľom u kupujúceho s tým, že v čl. III sa ako „fyzická“ osoba zaväzuje uspokojiť záväzok predávajúceho pre prípad, že ho nespĺni kupujúci (Inter Cars Slovenská republika s.r.o.) a to, že v ubezpečení je uvedené meno C. Š. (ako osoba konajúca za kupujúceho), nič nemení na povinnosti žalovaného ako ručiteľa, keďže na Zmluve aj VOP je podpis žalovaného ako jediného konateľa a spoločníka kupujúceho spoločnosti Inter Cars Slovenská republika s.r.o. a na Ubezpečení jeho podpis ako fyzickej osoby, z dôvodu ktorého mal preukázané, že na strane žalovaného ako fyzickej osoby vznikol ručiteľský záväzok a teda povinnosť plniť za kupujúceho zo zmluvy o obchodnej spolupráci MA-OS-01-2016. Priznanie príslušenstva k žalovanej istine odôvodnil právne ust. § 369 ods. 1, 2, § 369c Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z. a vecne omeškaním žalovaného s plnením peňažného dlhu s tým, že žalobcovi priznal úrok z omeškania tak, ako si uplatnil v žalobe. Priznanie sumy 40 eur ako paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky odôvodnil právne ust. § 2 nar. vl. SR č. 21/2013 Z. z. Výrok, ktorým rozhodol o trovách konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C. s. p. a vecne úspechom žalobcu v konaní, ktorému preto priznal nárok náhradu trov konania vo výške 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) napadnutým uznesením z 31. augusta 2022 sp. zn. 10Co/64/2022 odmietol odvolanie žalovaného. Odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného v súlade s § 386 písm. b) CSP z dôvodu jeho podania neoprávnenou osobou. Dôvodil, že žalovaný zastúpený advokátskou kanceláriou TAX LAW, s. r. o., podal odvolanie elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené Katarínou Dudíkovou, ktorá odvolanie autorizovala svojim kvalifikovaným elektronickým podpisom, pričom záver, že kvalifikovaný elektronický podpis, ktorým bolo odvolanie autorizované, patrí Kataríne Dudíkovej (a nie obchodnej spoločnosti TAX LAW, s. r. o., ktorej žalovaný udelil splnomocnenie na zastupovanie v predmetnom konaní, resp. JUDr. Ing. Petrovi Slávikovi, PhD., ako jedinému konateľovi tejto spoločnosti s ručením obmedzeným) jednoznačne

vyplýva z finálneho overenia kvalifikovaného elektronického podpisu nachádzajúceho sa na č. l. 240 až č. l. 241 súdneho spisu. Zmyslom a účelom autorizácie elektronicky uskutočneného podania vo veci samej je záruka identifikácie strany sporu a autenticity podania, t. j. autorizácia podania vo veci samej uskutočnenej v elektronickej forme nahrádza podpis konajúcej osoby, a teda slúži na identifikáciu osoby, ktorá predmetné podanie vo veci samej spísala a podpísala, a preto je potrebné považovať za osobu, ktorá podanie vo veci samej (t. j. vrátane odvolania) spísala a podpísala, tú osobu, ktorej v zmysle overenia patrí kvalifikovaný elektronický podpis (resp. kvalifikovaná elektronická pečať). Rovnaký záver prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 15. augusta 2019, sp. zn. 1Obdo/45/2019. Odvolací súd vzhľadom na uvedené považuje za nepochybné, že odvolanie podané v elektronickej podobe v posudzovanej veci nebolo spísané a podpísané osobou advokáta, resp. obchodnej spoločnosti, ktorej bolo žalovaným udelené splnomocnenie na zastupovanie v tejto právnej veci, pričom uvedená konštatácia platí aj v prípade, že súčasťou odvolania podaného v elektronickej forme, je aj jeho naskenovaný text vyhotovený v písomnej forme, a to aj vtedy, ak by takýto sken obsahoval aj vlastnoručný podpis advokáta, čo v posudzovanej veci ani neobsahuje.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej len „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovení § 420 písm. f) CSP, domáhajúc sa zrušenia uznesenia odvolacieho súdu a vrátenia mu veci na ďalšie konanie. Od začiatku konania, resp. od prvého úkonu žalovaného bolo do spisu doložené splnomocnenie na advokátsku kanceláriu TAX LAW, s.r.o. v Malackách, v mene ktorej koná jediný konateľ a spoločník JUDr. Ing. Peter Slávik, PhD., a toto splnomocnenie nebolo ani odvolané zo strany AK ani vypovedané zo strany žalovaného. Konateľ AK, ako majiteľ elektronickej schránky udelil oprávnenie na disponovanie s elektronickou schránkou JUDr. Kataríne Dudíkovej, pričom určil rozsah oprávnení v podobe uskutočňovania podaní s elektronickým podpisom JUDr. Kataríny Dudíkovej. Podľa § 13 ods. 6 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), udelenie oprávnenia na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou a zmena v oprávneniach na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou je právny úkon majiteľa elektronickej schránky, ktorým identifikuje osobu oprávnenú na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou a určí rozsah jej oprávnení na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou. Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o advokácii"), pri jednotlivých úkonoch môže advokáta zastúpiť advokátsky koncipient alebo aj iný zamestnanec advokáta. Z citovaných ustanovení vyplýva, že tak, ako poverenie AK na spísanie odvolania osobou s právnickým vzdelaním druhého stupňa podľa zákona o advokácii, tak aj jeho podanie cez ezaloby a podpísanie elektronickým podpisom JUDr. Katarínou Dudíkovou podľa zákona o e-Governmente, bolo vykonané v medziach zákona. Skutočnosť, že právny zástupca žalovaného využil možnosť, ktorú mu umožňuje zákon o advokácii a zároveň zákon o e-Governmente a poveril (splnomocnil) JUDr. Katarínu Dudíkovú ako svojho zamestnanca, bez ohľadu na to či zamestnanec bol v čase podania odvolania na pozícii advokátskeho koncipienta alebo nie, nemôže byť žalovanému na ujmu v podobe odmietnutia odvolania, najmä ak toto bolo podané riadne, včas a rovnako aj osobou na to oprávnenou. Podľa § 373 ods. 1 CSP, ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve dovolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Dovolateľ zároveň napáda postup prvostupňového súdu, ktorý v prípade pochybností žalovaného nevyzval na odstránenie väd podania v zmysle ustanovenia § 373 CSP, keďže nejasnosť vzťahu medzi osobou splnomocnenou a osobou, ktorá odvolanie podala, bola vadou odstrániteľnou. Podľa § 185 ods. 3 CSP, súd aj bez návrhu môže vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné, a na zistenie cudzieho práva. V čase podania odvolania bola JUDr. Katarína Dudíková zapísaná v zozname advokátskych koncipientov zverejneného na [www.sak.sk](http://www.sak.sk), prvostupňovému súdu nič nebránilo v rámci dokazovania splnenia procesných podmienok odvolacieho konania do tohto zoznamu nahliadnuť, čím by sa vysvetlil vzťah medzi splnomocnenou advokátskou kanceláriou a JUDr. Katarínou Dudíkovou. Nakoľko, prvostupňový súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení nekonal, znemožnil tým navrhovateľovi, aby odvolací súd rozhodol o jeho odvolaní inak, ako formou odmietnutia z dôvodu podania neoprávnenou osobou, čím došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP.

4. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného písomne vyjadril, navrhol dovolanie ako nedôvodné zamietnuť, v konaní bolo preukázané, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou, išlo pritom o neodstrániteľnú vadu podania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolaací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napádané rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je nielen prípustné, ale aj dôvodné.

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním.

8. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonala ju zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolaací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

10. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

11. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva strany sporu a nesprávny procesný postup súdu reprezentujúci takýto zásah znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky a ich spravodlivé rozhodnutie (I. ÚS 26/94).

12. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. V zmysle uvedeného ustanovenia treba za nesprávny procesný postup považovať postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnoprávnemu rámcu, a tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom *denegatio iustitiae* (odmietnutie spravodlivosti).

13. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces; jeho súčasťou je aj náležité odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 559/2018, III. ÚS 47/2019).

14. Podstata dovolacej argumentácie vo vzťahu k namietanej vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP spočívala v namietaní nesprávneho procesného postupu odvolacieho súdu spojeného s posúdením splnenia obligatórnych náležitostí odvolania, jeho podpisu oprávnenou osobou. Odvolací súd odmietol podané odvolanie žalovaného z dôvodu podaného neoprávnenou osobou, podpísaného fyzickou osobou odlišnou od zvoleného právneho zástupcu. Z argumentácie žalovaného však vyplýva, že odvolanie bolo podpísané povereným advokátskym koncipientom v zmysle § 16 ods. 2 zákona o advokácii, pričom odvolací súd žiadnym spôsobom nereflektoval na podpis advokátskeho koncipienta, ktorým bolo odvolanie fyzicky podpísané. Odvolací súd skúmal len elektronický podpis Kataríny Dudíkovej, na základe čoho dospel k záveru o podaní odvolania neoprávnenou osobou, ktoré následne odmietol v zmysle § 386 písm. b) CSP.

15. Podľa 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

16. Podľa § 127 ods. 1 a 2 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

17. Podľa § 125 ods. 1 a 2 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

18. Podľa § 23 ods. 1 písm. a) zákona o e-Governmente, orgán verejnej moci vykoná pri výkone verejnej moci autorizáciu elektronického podania alebo elektronického úradného dokumentu kvalifikovaným elektronickým podpisom vyhotoveným s použitím mandátneho certifikátu alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou, ku ktorým pripojí kvalifikovanú elektronickú časovú pečiatku, a to spôsobom podľa odseku 3. Osoba, ktorá nie je orgánom verejnej moci, vykoná autorizáciu elektronického podania, ak sa podľa zákona podáva v elektronickej podobe a zákon neustanovuje iný spôsob autorizácie alebo ak je podľa osobitného predpisu náležitosťou podania vlastnoručný podpis: 1. kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou, 2. použitím na to určenej funkcie informačného systému prístupového miesta a po úspešnej autentifikácii osoby, ktorá autorizáciu vykonáva, zodpovedajúcej najmenej úrovni zabezpečenia „pokročilá“ podľa osobitného predpisu, ak sa zabezpečí uvedenie tejto osoby ako odosielateľa elektronickej správy, nemennosť obsahu autorizovaného dokumentu do momentu uloženia v elektronickej schránke adresáta, spojenie autorizovaného dokumentu s identifikátorom osoby odosielateľa a zachovanie väzby medzi nimi, ak to osobitný predpis nezakazuje alebo 3. uznaným spôsobom autorizácie, ak to osobitný predpis nezakazuje.

19. Podľa § 13 ods. 4 písm. g) bod 2 zákona o e-Governmente na účely prístupu do elektronickej schránky sa používajú identifikátor osoby v spojení s autentifikátorom, ktorý bol pridelený alebo vydaný majiteľovi elektronickej schránky alebo osobe oprávnenej na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou. Správca modulu elektronických schránok zabezpečuje, aby mala osoba oprávnená na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou po úspešnej autentifikácii dostupné všetky elektronické schránky, ku ktorým má takéto oprávnenie; je okrem osôb podľa písmen a) až e), ak ide o elektronickú

schránku osobou oprávnenou na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou právnickej osoby, osoba poverená štatutárnym orgánom právnickej osoby alebo členom štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej bola elektronická schránka zriadená, a to v rozsahu ním určenom.

20. Z citovaného ustanovenia § 125 ods. 2 CSP vyplýva, že pri elektronických podaniach vo veci samej je potrebné overiť autentickosť podania, lebo len také podanie môže mať procesné následky. Preto len podanie v elektronickej podobe vo veci samej je potrebné autorizovať podľa § 23 ods. 1 zákona o e-Governmente a to zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou. Zmyslom a účelom autorizácie elektronického podania vo veci samej je záruka identifikácie strany sporu a autenticity podania.

21. Z okolností preskúmvanej veci vyplýva, že odvolanie žalovaného podal jeho právny zástupca - advokátska kancelária TAX LAW s.r.o., v mene ktorej koná jediný konateľ a spoločník JUDr. Ing. Peter Slávik, PhD., s elektronickým podpisom Kataríny Dudíkovej. Pokiaľ odvolací súd pri posudzovaní splnenia autorizácie elektronického podpisu odvolania vychádzal z autorizácie podania inou fyzickou osobou, bez toho, aby skúmal, či oprávnenie na elektronický podpis nevyplýva z postavenia advokátskej koncipientky, resp. bez toho, aby v prípade pochybností vyzval na odstránenie prípadných väd odvolania (podpisu oprávnenej osoby), je potrebné takýto postup považovať za neprimerane prísny a príliš formalistický a záver o tom, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou minimálne za predčasný.

22. Ústavný súd v náleze sp. z. III. ÚS 404/2023-37 zo 7. novembra 2023 uviedol, že všeobecné súdy musia v prípade posudzovania splnenia určitých formálnych podmienok vždy zohľadniť, či procesná strana naplnila účel, ktorý sleduje konkrétna procesná norma. Bezpodmienečné trvanie na splnení určitých podmienok bez zohľadnenia toho, či bol naplnený účel danej normy, môže viesť k odopretiu práva na prístup k súdu (III. ÚS 269/2022). Obmedzenia a ich výklad však nemôžu neprimeraným spôsobom obmedziť jednotlivca v prístupe k súdu takým spôsobom a v takej miere, že by právo na prístup k súdu bolo vo svojej podstate spochybnené.

23. Právnym základom úkonov právnej zástupkyne dovolateľa bolo ustanovenie § 13 ods. 4 písm. g) bod 2 zákona o e-Governmente, ktoré umožňuje majiteľovi elektronickej schránky udeliť splnomocnenie (dať sa zastupovať) pri prístupe a disponovaní s elektronickou schránkou. Tieto pojmy zákon o e-Governmente bližšie nedefinuje, preto ich obsah treba ustáliť výkladom. Pojem prístup do elektronickej schránky možno vyložiť len tak, že oprávnená osoba môže vstúpiť do elektronickej schránky inej osoby a môže vidieť jej obsah. Široký pojem disponovanie možno vyložiť s ohľadom na to, aké dispozičné úkony v elektronickej schránke môže robiť jej majiteľ a aké úkony takto splnomocnenej osobe systém umožní vykonať. Nebyť plnomocenstva udeleného štatutárnou zástupkyňou právnickej osoby podľa § 13 ods. 4 písm. g) bodu 2 zákona o e-Governmente, poverená fyzická osoba by tieto úkony technicky ani nemohla vykonať, keďže ústredný portál verejnej správy by jej to neumožnil. Z obsahu udeleného plnomocenstva vyplýva jej poverenie na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou právnej zástupkyne žalovaného. Právna úprava zákona o e-Governmente je špeciálnou úpravou vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku. Zákon o e-Governmente umožňuje udelenie osobitného splnomocnenia na vstup a disponovanie s elektronickou schránkou. Súčasťou oprávnenia disponovať s elektronickou schránkou je aj možnosť odosielať a podpisovať správy, odosielať a podpisovať podania, ktoré sú prílohou týchto správ a tvoria spolu so správou jeden celok (§ 25 ods. 4 zákona o e-Governmente). Pokiaľ bolo elektronické podanie realizované osobou, ktorá bola splnomocnená oprávnením na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou podľa § 13 ods. 4 písm. g) bodu 2 zákona o e-Governmente, ide o riadne realizované elektronické podanie. Oprávnenie podľa § 13 ods. 4 písm. g) zákona o e-Governmente je tak splnomocnením na prístup a dispozíciu s elektronickou schránkou, ktoré zahŕňa aj právo zástupcu na prijímanie, podpisovanie, odosielať správy, prípadne na iné úkony, ktoré spadajú do pojmu disponovať s elektronickou schránkou. V opačnom prípade by nemalo oprávnenie podľa § 13 ods. 4 zákona o e-Governmente žiadny praktický význam. V podstate ide o splnomocnenie rovnakého druhu, ako keď advokát splnomocní svojho koncipienta, či iného administratívneho zamestnanca na čisto administratívne úkony ako preberanie a otváranie poštových zásielok, či ukladanie listinných podaní advokáta do poštových obálok. Keďže ide o úkony skôr administratívno-technické, ide o prirodzený

organizačný postup advokáta na výkon advokácie v elektronickej dobe (m. m. nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 269/2022-30 z 12. januára 2023).

24. Pri posudzovaní splnenia formálnych podmienok a náležitostí konania sa preto treba vyhnúť prehnanému formalizmu, ktorý by zasahoval do zásad spravodlivého procesu, ale aj prehnanej pružnosti, ktorá by viedla k spochybneniu procesných podmienok stanovených zákonom (Ústavný súd Českej republiky sp. zn. III. ÚS 2373/21, Európsky súd pre ľudské práva Walchli proti Francúzsku, č. 35787/03, § 29, z 26. júla 2007).

25. Nadväzujúc na uvedené dôvody, dovolací súd konštatuje, že uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP je dôvodný, preto napadnuté rozhodnutie zrušil v súlade s § 449 ods. 1 CSP a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

26. V ďalšom konaní bude úlohou odvolacieho súdu opätovne prejednať a rozhodnúť o podanom odvolaní žalovaného.

27. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazané právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.